

Idet jeg indskrænker mig til disse faa Bemærkninger med Hensyn til de alt saldne Uttringer, skal jeg vende mig til det foreliggende Lovforslag. Jeg havde, som sagt, haabet og ventet ikke at skulle tage Ordet ved denne Leilighed, og navnlig havde jeg ikke ventet det, fordi jo, som de Herrer vistnok erindre, den daværende Krigsminister, da Revisionsforslaget i 1872 blev forelagt, meget stærkt og gjentagende accentuerede, at de Forslag, han forelagde — hvad der for Øvrigt ogsaa naturligt var en Følge af den noget hovedfulds Ministervejel, der havde fundet Sted — skreve sig fra General Haffner, og da det nu er den samme Personlighed, der ved Tidens Vexlen netop er bleven den, der har forelagt disse Love i Aar, saa var det jo en naturlig Forventning, at de i alt Væsentligt vilde stemme overens med de Principer, der tidligere vare gjorte gjældende i de Forslag, som den Gang bleve forelagte. Om det nu end maa erkjendes, at Forventningen i saa Henseende i de allerfleste Punkter og i mange særdeles væsentlige Retninger er bleven fyldestgjort i det foreliggende Forslag, saa kan det dog vist neppe være undgaaet det høie Things Opmærksomhed, at der ogsaa gives Punkter, hvor Anskuelserne ere blevene noget forandrede, og hvor disse noget forandrede Anskuelser have ført til forandrede Forslag. Jeg mener nu, at naar Sligt er Tilfældet — og det er den eneste Grund, jeg har havt til at bede om Ordet — da vil det være rigtigst noget nøiere at betragte disse enkelte Forandringer og gjøre sig Rede for deres Betydning og Bægten af de Grunde, der have ledet til dem. — Derjom man da først kaster et Blik paa Hærens Størrelse, viser det sig, at Forslaget i rigtig Budsning af den forøgede Betydning, Artilleriet har nuomstunder, ikke blot har fastholdt den Størrelse, der foresloes i 1872, men ogsaa forøget den med 3 Reserverbatterier, ligesom man ved at foreslaa Inddelingen i Afdelinger har skaffet en navnlig under Feltforhold ganske nødvendig høiere Artillerikommando tilstede ved Divisionerne. Med Hensyn til Ryttieret er der foregaaet en lille Svigning fra Forslaget i 1872, idet, ligesom i Forslaget fra ifjor, de 5 Regimenter, hver paa 3 Eskadroner plus en Reservereskadron, ere forvandlede til 4 Regimenter hver paa 4 Eskadroner, en Forvandling, som jeg tror ifjor vandt temmelig almindelig Tilslutning i Thinget. Ogsaa med Hensyn til Fodfolket er det Standpunkt fastholdt, at det kun er gjorligt at skaffe det den fornødne Fasthed og Styrke ved at forøge Kadrenes faste Befalingsmænds Antal; men der er samtidig ved Fodfolket stet en Forandring, der, da den netop træffer Hovedbaabnet, faar forøget Betydning, og som derfor ikke ganske kan lades uomtalt. — Forpærligheden af Størrelsen af en Hærs — og da de andre Raabens Størrelse i Reglen nogenlunde bestemmes af Fodfolkets — da af dettes Størrelse, maa altid bedømmes i Be-

lysning af den Forsvarsplan, der er lagt for Landet, med andre Ord af den Opgave, der fordres løst af Hæren, og jeg tror derfor, at man maa være den ærede Krigsminister meget taknemlig for, at han samtidig med sit Forslag om Hærens Ordning, tillige i det Thinget forelagte Lovforslag om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvesenets Fremme har fremsat sine Tanker om de andre Foranstaltninger, Forsvaret vil udtræve. Jeg skal nu ikke her komme nærmere ind paa dette sidste Punkt. Det er mig for den Sags Vedkommende, hvorom jeg her taler, kun om at gjøre at konstatere, at der ogsaa med Hensyn til dette Punkt har fundet en lille Svigning Sted fra Situationen i 1872. Denne Svigning ligger ikke i de fundamentale Betragtninger med Hensyn til Omraadet for Forsvaret, thi det ses i Forslaget, at man nu som den Gang erkjender, at i de væsentligste Tilfælde vil Forsvaret af Sjælland være det, hvortil man maa indskrænke sig; men det ligger mere i Anordningen, Rækkefølgen af de Foranstaltninger, man vil træffe. Den Gang gif man ud fra, at man maatte saa hurtigt som muligt dække det eneste strategiske Punkt, vi have paa Den, nemlig Hovedstaden, ved Befæstning ikke blot mod Søfiden, men ogsaa mod Landfiden, hvilken sidste tillige skulde tjene Hæren som Reduit. Der findes ganske sikkert ogsaa optaget lignende Foranstaltninger i det her foreliggende Forslag, men dog endel modificerede, idet man nemlig dels styder denne Lanke om Befæstning af Hovedstaden mod Landfiden ud i Fremtiden, mindst i 5 à 7 Aar, og altsaa i en noget ubestemt Fremtid, og lægger Hovedaccenten paa Forsvaret udenfor Hovedstaden altsaa umiddelbart ved Kysten eller i Nærheden af den. Men ikke alene det; man erkjender ogsaa, at man ikke derpaa kan anvende mere end en vis bestemt Sum, og erklærer, at man opgiver Tanken om at indrette denne Befæstning saaledes, at den skal kunne blive en kraftig Reduit for Hæren. Jeg skal, som sagt, ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal her, men idet jeg kun ganske foreløbig bemærker, at jeg nu, da det nyeste Feltartilleri rækker henved en Mil, ikke ganske indser, hvorledes det vil være gjorligt at skaffe en Befæstning om Hovedstaden til Veie med det Formaal for Die, at den skal dække den mod Overrumpling og Skærme den mod et virksomt Bombardement af Feltkryts, uden at denne Befæstning tillige maa indeholde Betingelserne for at være en brugbar Reduit for Hæren, skal jeg udtale, at naar man lægger Hovedaccenten paa, at Forsvaret skal føres udenfor Hovedstaden og borttager Reduiten sammesteds, saa følger deraf med nødvendigt Konsekvens, at man bør søge at tilveiebringe saa gode Betingelser som muligt, for at dette Forsvar kan lykkes. Som et af de væsentligste Momenter indtræder her Størrelsen af Hæren og navnlig af dens Fodfolk, thi deraf afhænger Muligheden af en fornuftig og god Distribution af den i For-